Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж гп 511/2015
08.10.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: Бранка Станића, као председника већа, судије Гордане Ајншпилер-Поповић и судије Јелене Боровац, као чланова већа, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року, предлагача М.З. из Б., Н.В., кога заступа пуномоћник Б.Т., адвокат из Б., решавајући по жалби предлагача која је изјављена против решења Привредног апелационог суда Р4 Ст 440/15 од 6.08.2015. године, донео је у седници већа одржаној дана 08.10.2015. године, следеће

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача М.З. из Б., па се решење Привредног апелационог суда Р4 Ст 440/15 од 6.08.2015. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Трошкови другостепеног поступка предлагачу – жалиоцу се не досуђују.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Привредног апелационог суда Р4 Ст 440/15 од 6.08.2015. године у ставу 1. изреке, одбијен је захтев предлагача М.З. из Б. за утврђење повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Краљеву у предмету Ст број 763/10 као и захтев за примерену новчану накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу од 1.000 еура у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања. Ставом 2. изреке, одбачен је захтев предлагача за утврђење да има право на накнаду материјалне штете у висини износа утврђеног закључком Привредног суда у Краљеву Ст 763/10 од 07.10.2011. године на терет буџетских средстава Републике Србије а ставом 3. изреке је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Предлагач преко пуномоћника из реда адвоката је против наведеног решења благовремено изјавио жалбу, због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да другостепени суд ожалбено решење преиначи, тако што ће усвојити захтев и досудити тражене трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 111/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. а у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 и 48/88; „Службени гласник РС“ број 46/95 ... 55/14) на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова и утврдио да је жалба предлагача неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које се пази по службеној дужности, као ни битна повреда из тачке 12. овог закона на коју жалилац неосновано указује. Побијано решење нема недостатака због којих се не би могла испитати његова законитост и правилност, садржи јасне разлоге који нису у супротности са стањем у списима предмета.

Предлагач је поднео Привредном апелационом суду захтев, којим је тражио да се утврди повреда права на суђење у разумном року у поступку стечаја који се води пред Привредним судом у Краљеву у предмету Ст.бр. 763/10. Навео је да је дана 07.02.2011. године отворен стечајни поступак над ППТ –Ф.у. и д. АД из Б.. Закључком суда о листи утврђених и оспорених потраживања од 07.10.2011. године, предлагачу је утврђено као основано потраживање према стечајном дужнику, али ни након четири године од отварања стечаја, суд није покушао да спроведе извршне радње, тако да предлагач није наплатио ни део свог потраживања које је утврђено. Због тога предлаже да се утврди да му је у стечајном поступку повређено право на суђење у разумном року, да се наложи Привредном суду у Краљеву да предузме све неопходне мере како би се поступак окончао у најкраћем року и да му се досуди примерена накнада због повреде овог права у висини од 1.000 еура у динарској противвредности.

Привредни апелациони суд решавајући по захтеву предлагача, на основу прибављеног списа предмета Ст 763/10 Привредног суда у Краљеву о чему је сачињена и службена белешка је утврдио да је стечајни поступак над стечајним дужником ППТ – Ф.у. и д. АД из Б. отворен решењем Привредног суда у Краљеву Ст број 763/10 дана 07.02.2011. године на предлог повериоца Републике Србије – Министарство финансија – Пореска управа.

Предлагач је пријавио своје потраживање у стечајном поступку и потраживање је утврђено закључком од 7.10.2011 године..

Ценећи поступање Привредног суда у Краљеву у предмету Ст број 763/10 Привредни апелациони суд налази да је Привредни суд у Краљеву у овом поступку поступао ефикасно и да нема пропуста на страни тог суда у поступку. Након покретања стечајног поступка 07.02.2011. године, одржано је поверилачко рочиште 28.04.2011. године, донето решење о банкротству 17.05.2011. године а испитно рочиште одржано 26.05.2011. године. Закључак о листи признатих, утврђених и оспорених потраживања донет је 07.10.2011. године. У току поступка

оглашене су четири продаје имовине стечајног дужника од којих је само једна била успешна и то продаја спроведена 15.10.2013 године након чега је дошло до делимичног намирења поверилаца из првог исплатног реда. Из наведеног произлази да је Привредни суд у Краљеву благовремено предузимао неопходне радње у поступку и није било пропуста који би довели до одуговлачења поступка. Активности суда и стечајног управника, биле су адекватне, али се није могло приступити продаји и уновчењу имовине, све док нису решени конкретни проблеми са уклањањем отпадних материја из круга фабрике, што је захтевало и доста времена и ангажовање значајних материјалних средстава.

Привредни апелациони суд је закључио да се поступак стечаја над стечајним дужником спроводи у складу са законом, да суд и стечајни органи не могу утицати на брзину уновчења имовине јер она зависи од економских и тржишних услова. Такође стечајни органи не могу утицати ни на висину продајне цене нити на проценат намирења поверилаца. Имовина која чини стечајну масу је делимично уновчена и са оствареним средствима су повериоци делимично намирени. Даљи ток поступка зависи од објективних околности на које Привредни суд у Краљеву као и стечајни органи не могу битније утицати. Имајући у виду све наведено и имајући у виду трајање поступка, Привредни апелациони суд налази да на страни суда и стечајних органа нема пропуста који су утицали на продужење трајања стечајног поступка, па је закључио да у конкретном случају није повређено право предлагача на суђење у разумном року у овом стечајном поступку, због чега је захтев за утврђење повреде права на суђење у разумном року и досуђење примерене накнаде, одбијен као неоснован.

Како је предлагач у свом захтеву тражио и да се утврди право на накнаду материјалне штете у висини износа утврђених закључком о листи признатих потраживања, Привредни апелациони суд је закључио да у овом поступку не може да се одлучује о праву на накнаду материјалне штете, нити се примерена накнада из Закона о уређењу судова може изједначити са исплатом потраживања стечајног повериоца у конкретном стечајном поступку, па је захтев предлагача у овом делу одбачен као недозвољен. Овим се не дира у право подносиоца захтева да право на накнаду материјалне штете остварује у поступку по уставној жалби, пред Уставним судом Републике Србије.

Врховни касациони суд налази да је Привредни апелациони суд, на основу утврђеног чињеничног стања, правилно применио право када је донео побијано решење. Разлоге који су наведени у ожалбеном решењу као правилне прихвата и Врховни касациони суд, па их није потребно посебно понављати.

Наводи жалбе предлагача се не могу прихватити као основани. Предлагач у жалби истиче да стечајни поступк још увек није окончан а имовина није продата у разумном року, да се непотребно чекало пет година на продају, да је сва имовина која је уновчена у разумном року отишла на накнаду трошкова стечајном управнику, те да је поступак стечаја непотребно и смишљено одуговлачен поготову од 1.05.2011 године, што има за последицу оштећење поверилаца, укључујући и жалиоца. Предлагач сматра да му је повређено право на суђење у разумном року и да му припада накнада за повреду тог права.

Ови наводи се не могу прихватити као основани зато што је Привредни апелациони суд у својој одлуци јасно навео и образложио закључак, да се поступак спроводи у складу са законом, описао све предузете радње и активности а ни суд ни стечајни органи не могу утицати на брзину уновчења имовине, јер то зависи од економских и тржишних услова. Исто тако суд а ни стечајни органи не могу утицати на проценат намирења поверилаца јер све то зависи од цене остварене на тржишту. Ценећи поступање и активност Привредног суда у Краљеву у спровођењу стечајног поступка, Привредни апелациони суд је правилно закључио да су до сада у овом поступку благовремено предузимане неопходне радње и активности, које су биле у надлежности суда и стечајних органа и није било пропуста који би довели до одуговлачења поступка, кривицом суда.

На основу изложеног, Врховни касациони суд који поступа у овом случају као другостепени суд, налази да је правилан закључак Привредног апелационог суда да у конкретном случају није дошло до повреде права на суђење у разумном року.

То су разлози на основу којих је Врховни касациони суд применом члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу 1. изреке.

Обзиром да предлагач није успео у жалбеном поступку, њему не припада право на трошкове жалбеног поступка, због чега је сагласно одредби члана 165. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу 2. изреке.

Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.